

3. Воронина Т. О камерном музицировании и становлении исполнителя / Т. Воронина // О мастерстве ансамблиста : Сб. научн. трудов. – [Отв. ред. Т. А. Воронина, научн. ред. И. Тайманов]. – Л. : ЛОЛГК, 1986. – С. 6–21.
4. Мур Дж. Певец и аккомпаниатор. Воспоминания, размышления о музыке / Джеральд Мур. – [Пер. с англ. В. Чачавы]. – М. : Радуга, 1987. – 432 с.
5. Польская И. Камерный ансамбль: история, теория, эстетика: Монография / Ирина Ильинична Польская. – Харьков : ХГАК, 2001. – 396 с. : ил.
6. Тарасов Н. И. Классический танец. Школа мужского исполнительства / Николай Иванович Тарасов. – М. : Искусство, 1981. – 479 с.
7. Чачава В. Некоторые вопросы обучения концертмейстеров / Важа Чачава // Фортепиано. – 2003. – № 2. – С. 24–27.
8. Шендерович Е. В концертмейстерском классе. Размышления педагога / Евгений Шендерович. – М. : Музыка, 1996. – 207 с.
9. Эпштейн Е. В концерте принимает участие... / Евгений Эпштейн // Музыкальная жизнь. – 1989. – № 15. – С. 2.
10. Marchwiński J. Partnerstwo w muzyce / Jerzy Marchwiński. – Kraków : Polskie Wydawnictwo Muzyczne SA, 2010. – 116 s.

УДК 78; 314.743 (477); 070.449.7; 379.823

Л. В. ОБУХ

РОЛЬ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ В МУЗИЧНО-ОСВІТНІХ ПРОЦЕСАХ УКРАЇНСЬКОЇ ЗАХІДНОЇ ДІАСПОРИ

У статті приділено увагу засобам масової інформації в українській західній діаспорі, що уможливають інтеграційні процеси національної культури у світовий освітній простір. Серед емігрантської періодики та радіомовлення виокремлено дитячий журнал «Веселка» (США), українську редакцію «Радіо Пряшів» (Словаччина), ряд україно-американських радіопрограм.

Ключові слова: засоби масової інформації, комунікація, музично-освітні процеси, культурно-освітній простір, західна діаспора.

Л. В. ОБУХ

РОЛЬ СРЕДСТВ МАССОВОЙ ИНФОРМАЦИИ В МУЗИКАЛЬНО- ОБРАЗОВАТЕЛЬНЫХ ПРОЦЕССАХ УКРАИНСКОЙ ЗАПАДНОЙ ДИАСПОРЫ

В статье уделено внимание средствам массовой информации в украинской западной диаспоре, что делают возможными интеграционные процессы национальной культуры в мировое образовательное пространство. Среди эмигрантской периодики и радиовещания выделен детский журнал «Радуга» (США), украинская редакция «Радио Пряшев» (Словакия), ряд украино-американских радиопрограмм.

Ключевые слова: средства массовой информации, коммуникация, музыкально-образовательные процессы, культурно-образовательное пространство, западная диаспора.

L. V. OBUKH

THE ROLE OF MASS MEDIA INFORMATION IN MUSIC EDUCATIONAL PROCESS OF WESTERN UKRAINIAN DIASPORA

It is very difficult to overestimate the role of newspapers and periodicals TV and Radio Broadcast mass media taking into consideration current historical events around the world. Though

there is an expression «He who owns information reigns the world», it is often used with the aim to impact on public awareness. However due to modern mass media the society can get not only the latest informational access to current events around Ukraine and the world, but also the possibility to widen the scope in any sphere of life, in music as well.

In this article a significant attention is paid to mass media information in Western Ukrainian Diaspora which makes integration process of national culture worldwide possible.

A great role in keeping diaspora musical culture played immigrants print media the which can be refereed three key principles: the idea of freedom and the principle of good will of people, human attitude towards the inhabitants in Ukraine, to cover the life of Ukraine and its people in objective light. These principles to were also helpful in developing Ukrainian education in immigration, including musical one.

The USA mass media is the greatest in number abroad Ukraine. It has been playing one of the key roles in the life of Ukrainian immigrants due to which people all over the world can get acquainted with the history and culture of the Ukrainians.

Alongside with print media not less importance is given to Radio and TV, lately – internet broadcast in cultural educational activity – of the Diaspora. Ukrainian Radio broadcast started in the 1930's. Programs, of an hour or half an hour duration, are broadcast on AM-stations where there are ethnic programs. It is the news from Ukraine, the news about the Diaspora community life, some mast important American and world news, Ukrainian songs and musical compositions, literature and poetry, different interviews or comments advertisement and greetings.

Among the immigrant periodical press and Radio broadcast «Veselka» (USA) magazine for children. «Radio Priashiv» (Slovakia) Ukrainian version, a number of Ukraine-American radio programs are marked out.

Children's ethnic magazine «Veselka» (The Rainbow) appeared in 1954 sponsored by «Svoboda». The fresh issue was published monly offering poems, short assays, wonderful fairy tales, and plays in pictures, interesting tales and articles, riddles, jokes. It also contained a reader column where children wrote in with questions and own comments about their life. The column was a fascinating resource for examining attitudes and experiences of Ukrainian immigrant children. The magazine was a result of cooperation editors and writers, illustrators and its readers that is children themselves. A valuable educational tool was the fact that the magazine offered different musical pieces on its pages – folk short songs for children often harmonized by K. Stetsenko, M. Hgayvoronsky, and O. Zalesky. They also published «music to songs» by I. Nedelsky, O. Nyzhankivsky, V. Bezkorovayny, J. Jaroslavenko, I. Hgrynshyn, and musical operetta for children «Little Red Riding Hood», V. Bezkorovayny (librettos, L. Poltava) and others. Information about composers especially M. Lysenko and his creative works for children, M. Gayvoronsky, singer M. Mentsynsky was rather interesting and profound. The magazine was and is an excellent and important for using this source far music up brining Ukrainian children's ethnic identity in immigration.

In American radio programmer «Ethnic Voice of Connecticut» Richard Kerry from Stamford, broadcast «American Ukrainian Show» (1971–1991) performed by Ukrainian musicians and also concert recordings from Ukraine. Ukrainians in the USA had not only their own radio broadcasts but took part in them themselves. Since 1930's – 1940's the St. Kyryl and Mefodiy church chorus, Oliyphant (Pennsylvania), «Cossack» chorus, Chicago took part in «I hear America singing» programmer broadcast not only across all the states but across all Europe. One could hear the Ukrainian chorus and orchestra performances over Radio City Music Hall in New York and other programs as well in which Ukrainian composers music has still been performed, recording of outstanding Ukrainian singers, musicians and groups are heard.

In Slovakia a Ukrainian (Carpatho-Rusin) studio was opened on the Koshytsa radio station broadcasting across all trains Carpathian at that time. The studio went on its broadcast with insignificant breaks during the war. It was restored for Ukrainians in Priashev in 1945. Ukrainian «Radio Priashiv» editorial staff sent over six hour programmer every week (news, commentaries, music, literary readings, etc.). Its organizer and editor-in-chief for a long time was A. Rudlovchak.

It is a very difficult not to value to its utmost the role of Mass Media information in cultural educational process. The reason is that it was and is the very linking ties that make the integration of the national culture in to the educational world possible.

Key words: *means of mass media information, communication, musical-education process, cultural-educational world, Western Diaspora.*

На тлі сучасних історичних подій важко переоцінити важливу роль засобів масової інформації (надалі – ЗМІ). І хоча вислів «хто володіє інформацією, той володіє світом» нині часто береться на озброєння з метою маніпуляції суспільною свідомістю, проте завдяки сучасним ЗМІ суспільство отримує не тільки оперативний інформаційний доступ до розвитку подій в Україні та світі, а й можливість розширити свій кругозір у будь-якій сфері, зокрема музичній.

Сучасна культурологічна думка приділяє значну увагу дослідженню комунікаційних процесів, адже саме інформаційні засоби уможливають необхідний соціальний розвиток нації [8], зокрема і в царині розширення музичного національно-освітнього простору [30]. Місце і роль ЗМІ у просуванні та захисті українських національних інтересів у міжнародній спільноті стало однією з ключових тем Третьої міжнародної науково-практичної конференції «Діаспора як чинник утвердження держави Україна у міжнародній спільноті», що проходила 2010 р. у Львові в рамках Конгресу української діаспори [10].

Все більшої актуальності набуває питання музичної журналістики. З цієї позиції найбільш вагомою стала однойменна монографія Л. Мельник [17], в якій загальний ландшафт музичної журналістики представлений як важлива та невід’ємна сфера масових комунікацій [17, с. 17], підкріплений історичними матеріалами львівської періодики кінця XIX – початку XX ст., що дозволяє авторці «розширити свідомість про площину діяльності тих, хто в різних формах тематизує зв’язки музики із суспільством» [17, с. 18].

Музична періодика західної діаспори також ставала предметом зацікавлення українських науковців. Аналіз популярних періодичних видань та дослідження вміщених на їх сторінках різних аспектів здійснили В. Дутчак [11], Г. Карась [15], Л. Обух [24], Н. Савчук [28].

Мета статті – визначити роль ЗМІ у розвитку і становленні української музичної освіти в західній діаспорі.

Важливу роль у збереженні музичної культури діаспори відігравала емігрантська преса, до основних засад якої можна віднести три ключові принципи: ідею свободи та принцип волі людини, гуманне ставлення до всіх мешканців України, висвітлення життя України та її народу в об’єктивному світлі. Такі принципи сприяли також і розвитку української освіти в еміграції, в тому числі й музичної.

Найбільш численною пресою поза межами України є преса в США, яка впродовж 125 років відіграє одну з ключових ролей у житті українських емігрантів та завдяки якій світова громадськість має змогу пізнати історію та культуру українського народу. Наведені вище принципи були в основі першого українського часопису в США – «Америка» (Шенандоа, Пенсільванія – 1886–1990 рр.), найстарших американських українських часописів – «Свобода» (Джерсі Сіті, заснованого 1893 р.) та «Америка» (Філадельфія, заснованого 1912 р.). Діяльність преси української еміграції тісно пов’язана з громадянським життям українців, з їхніми організаціями та товариствами в Америці. Серед різноматичних видань у різні періоди знаходимо ті, у яких систематично подавалася музично-освітня інформація: національно-громадські («The Ukrainian Weekly», 1920–1939), дитячі («Веселка», 1951–1990), мистецькі («Українські радіовісті», 1940–1950; «Музичні вісті» та «Інформаційний листок приятелів Капели бандуристів», 1951–1990), популярні («Екран» та «Овид», 1951–1990), жіночі («Наше життя», 1940–1950), шкільні («Рідна школа», 1914–1920, 1951–1990), де виходили статті, присвячені українській музичній культурі та освіті [12, с. 291–299]. Науковий журнал Шкільної ради УККА (з 1966) «Рідна школа» спочатку виходив як кварталник, пізніше раз у два місяці, а тепер його випуск відбувається тричі на рік у Нью-Йорку. Він містить новини Шкільної ради, статті на наукові й педагогічні теми українознавства, рецензії книг та ін. [12, с. 333].

Український ілюстрований журнал для молоді і старших «Екран», який друкувався з 1961 року у видавництві «Екран» в Чикаго (США), містив матеріали, що виховували

національну свідомість. У кожному номері були статті, присвячені діячам музичної культури, зверталася увага на молодих виконавців [15].

Важливу роль в освітніх процесах відіграв журнал «Бандура», який не тільки містив різноманітні інформативні матеріали про навчання гри на бандурі, але й опублікував кілька курсів гри на бандурі, раритетні матеріали і статті, що існували в рукописах, зокрема Г. Хоткевича, Г. Ткаченка, С. Ластовича-Чулівського, В. Мішалова та ін., теоретичні та практичні узагальнення «Кобзарського підручника» Зіновія Штокалка, які здійснила Віолетта Дутчак, рецензії Андрія Горняткевича, проблемну статтю Зіновія Штокалка. Представниця «четвертої хвилі» еміграції, відома бандуристка Ольга Герасименко-Олійник, очоливши часопис у 1999 році після смерті М. Чорного-Досінчука, сприяла опублікуванню на його сторінках статей методичного спрямування. Таким чином, це періодичне видання стало методичною опорою для освітніх інституцій українського зарубіжжя [24, с. 54].

Дитячий журнал «Веселка» з'явився в 1954 році в редакції часопису «Свобода». Свіжий номер виходив щомісяця, наповнений віршами, оповіданнями, чарівними казками, сценічними картинками-п'єсами, цікавими розповідями і статтями, загадками, сміховинками, дописами з дитячого життя, поспівками тощо. Журнал був результатом співпраці редакторів з письменниками, ілюстраторами і самими читачами – дітьми. Виховне значення мало розміщення на сторінках журналу музичних зразків – народних дитячих пісень, поспівок, часто в обробці К. Стеценка [2], М. Гайворонського [1], О. Залеського [13; 21; 26]. Друкувалась також «музика до пісень» І. Недільського [18], О. Нижанківського [19; 20], В. Безкоровайного [6], Я. Ярославенка [31], Т. Гринишина [9], дитяча музична оперета «Червона шапочка» В. Безкоровайного (лібрето Л. Полтави) [4, 5, 7] та ін. Цікавими і змістовними були відомості про композиторів, зокрема М. Лисенка та його творчість для дітей [22, 23, 29], М. Гайворонського [27], співака М. Менцинського [3]. Журнал був і залишається важливим джерелом матеріалів для музичного виховання національно-свідомої української молоді в еміграції.

Заслуговує на увагу і періодика, що видавалася і видається в канадській діаспорі: «Український історик», «Життя і школа», «Учительське слово», «Відгукніться!», «Тема», «Вісник української етнографії», «Canadian Slavonic Papers», «Journal of Ukrainian Graduate Studies», «Journal of Ukrainian Studies», серійні видання УВАН в Канаді («Літопис УВАН», «Славістика», «Література», «Бюлетень УВАН», «Українські вчені» тощо), часописи «Канадський фермер», «Український голос», «Українські вісті», «Новий шлях», «Світло», «Гомін України», «Життя і слово» та інші [14, с. 23].

Важливе культурно-освітнє значення для українського населення Східної Словаччини мали україномовні ЗМІ. З 1945 у Пряшеві виходили двома мовами (російською і українською) тижневик «Пряшевщина», орган УНРП (до серпня 1951 р.), двотижневик «Демократический голос», що його видавала у 1945–47 рр. Українська секція словацької демократичної партії, і дитяча газета «Дзвіночок-Колокольчик» (1947–50). Деякий час виходили районні українські газети у Гуменному та Вардієві. Група студентів «Возрождение» видавала в Празі неперіодичний російський літературно-громадський журнал «Костер» (1946–47) та газету «Карпатская звезда-звезда» (1946–1948). З 1951 р. російськомовні видання перестали існувати і в Пряшеві почали появлятися періодичні видання українською мовою: тижневик «Нове життя» (спочатку орган КП Словаччини, з 1959 р. – КСУТ), ілюстрований місячник «Дружно вперед» (1956–1958 рр. – двотижневик) з додатком «Школа і Життя» (з 1964 р.), літературно-суспільний кварталник «Дукля» (з 1966 р. – двомісячник). Для дітей у 1952 р. появилася в Братиславі «піонерська газета», перетворена у 1968 р. на двотижневик «Веселка» (Кошиці). У 1968–70 рр. виходив молодіжний додаток «Тон» до «Нового життя». КСУТ видає також щорічні «Народні календарі» та неперіодичні «Репертуарні збірники». У відділі української літератури Словацького педагогічного видавництва (Пряшів) щороку виходять 10–15 книг українською мовою наукового чи науково-популярного змісту, а також художня література. Для розповсюдження українських видавць діє Клуб української книги [16].

Не менш важлива роль у культурно-освітній діяльності діаспори поряд із пресою відводиться радіомовленню та телебаченню, в останні роки – ще й Інтернет-ресурсу. Українське радіомовлення в США розпочалося ще в 1930-х рр. Програми тривалістю в одну чи

півгодини передаються на АМ-станціях, де існують етнічні програми. За змістом це новини з України, новини з життя української громади в діаспорі, деякі найважливіші новини Америки й світу, українські пісні й музичні композиції, література й поезія, різні інтерв'ю та коментарі, реклама, привітання та оголошення. Серед відомих трансляторів, які існували та далі існують в різних містах США, – «Радіо Свобода» (1976 р. об'єдналося з «Радіо Вільна Європа» і радіостанція була перебазована до Праги в Чехії, а з 2001 р. почалася ретрансляція прямого ефіру через Інтернет), «Наш Базар», «Голос Америки», «Українська щоденна радіопрограма» (Нью-Йорк), «Голос УАПЦ» (Савт-Бавнд-Брук, серед передач – церковний спів), «Українська радіопередача Василя Шарвана», «Українська патріархальна радіопрограма» (Баффало), «Година українських мелодій» (Вашингтон), «Українська радіогодина», «Погляд» і «Пісня України» (Детройт), «Українська радіопрограма», «Радіохвиля Україна», «Українське радіо «Світлиця» та «Нова» (Клівленд-Парма), «Добрий вечір Мінесота», «Радіо Україна» (Мінесота), «Українська радіопрограма» (в Пітсбурзі, яку веде М. Комічак, існує з 1950 р. та сьогодні транслюється в Інтернеті. В Пітсбурзі з середини 1950-х рр. передавалася щонеділі Візантійська Літургія); «Українські мелодії» (Ютика), «Український голос», «Радіоавдіція ім. Т. Шевченка», «І це, і те», «Український культурний центр», радіопрограма СУМ та «Українська католицька година» (Філадельфія), «Українська хвиля», «Українська вечірня трибуна», «Незалежне радіо», «Голос України», «Недільні дзвони» (Чикаго), «Українська радіогодина» (Скрентон), «Українське радіо» (Балтимор) та ін.

В американській радіопрограмі «Ethnic Voice of Connecticut» Ричард Кері зі Стемфорду подавав щотижня «American Ukrainian Show» (1971 – 1991), в якій звучала музика у виконанні українських артистів, а також записи виступів з України. Українці в США не тільки мали свої радіопередачі, а й виступали на американських. Починаючи з 1930–40 рр. у програмах «I Hear America Singing», які транслювались на всю країну, виступали хор св. Кирила й Мефодія церкви з Оліфанту (Пенсильванія), хор «Козак» з Чикаго. Хор «Думка» з Детройта брав участь у програмі «Americans All», яка транслювалася не тільки у всіх штатах, але й у Європі. Виступи українських хорів та оркестрів можна було почути по Radio City Music Hall в Нью-Йорку та в інших радіопрограмах, у яких і сьогодні виконується музика українських композиторів, звучать записи видатних українських співаків, музикантів й ансамблів [12, с. 320–321].

У Словаччині в 1934 р. кошицька радіостанція відкрила українську («карпато-руську») студію, яка тоді працювала для всього Закарпаття. З незначними перервами студія функціонувала під час війни. У 1945 році її відновлено для українців Пряшева. Українська редакція «Радіо Пряшів» пересилала щотижня понад шестигодинну програму (вісті, коментарі, музику, літературні читання тощо). Її організатором і довголітнім керівником був А. Рудловчак [16].

Важливі музичні ретрансляції (зокрема щонедільні Богослужіння, які супроводжувались хоровим співом) відбувались і на Ватиканському Радіо (Рим, Італія).

Отже, оскільки комунікація і культура існують та розвиваються в постійному взаємовпливі, роль засобів масової інформації в культурно-освітніх процесах важко переоцінити, тому що вони були і залишаються тією зв'язуючою ланкою, що уможливорює інтеграцію національної культури у світовий освітній простір.

ЛІТЕРАТУРА

1. «А у горобейка» / народний мотив, опрацював М. Гайворонський // Веселка. – США. – 1958. – Ч. 2 (42). – С. 10.
2. «А у того хазяїна» / давня українська колядка, гармонізація К. Стеценка // Веселка. – США. – 1957. – Ч. 1 (29). – С. 13.
3. Барагура В. Співак королівської опери (Спогад про Модеста Менцінського) / Володимир Балагура // Веселка. – США, 1962. – Ч. 12 (100). – С. 7.
4. Безкоровайний В. «Настав тут вовкові кінець» із оперети «Червона шапочка» // Веселка. – США. – 1961. – Ч. 7–8 (83–84). – С. 18.
5. Безкоровайний В. «Пісенька про матусю» із оперети «Червона шапочка» // Веселка. – США. – 1961. – Ч. 7–8 (83–84). – С. 17.
6. Безкоровайний М. «Пісенька про муху» // Веселка. – США. – 1962. – Ч. 5 (93). – С. 9.

7. Безкоровайний В. Увертюра до оперети «Червона шапочка» // Веселка (США). – 1961. – Ч. 2 (78). – С. 10.
8. Берегова О. М. Комунікація в соціокультурному просторі України : технологія чи творчість? : наукове видання / О. М. Берегова. – К. : НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2006. – 388 с.
9. Гринишин Т. «Моя надія» // Веселка. – США. – 1956. – Ч. 11 (27). – С. 13.
10. Діаспора як чинник утвердження держави Україна у міжнародній спільноті : сучасний вимір, проекція у майбутнє (у рамках Конгресу української діаспори) : збірник матеріалів Третьої міжнародної науково-практичної конференції. – Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2010. – С. 471–495.
11. Дутчак В. Тижневик «Тризуб» у відображенні буття бандурного мистецтва українського зарубіжжя періоду міжвоєнного десятиріччя ХХ ст. / В. Г. Дутчак // Прикарпатський вісник НТШ. Слово. – Число 2 (6). – Івано-Франківськ : Плай, 2009. – С. 278–287.
12. Енциклопедія української діаспори / [упорядники Василь Маркусь, Дарія Маркусь]. – Нью-Йорк-Чикаго : Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці, 2012. – Т. 1 : Сполучені Штати Америки; Книга 2 : Л–Р. – 348 с.
13. Залеський О. Про славного музику Миколу Лисенка / О. Залеський // Веселка (США). – 1962. – Ч. 11 (99). – С. 3.
14. Заячук Ю. Організаційно-педагогічні основи діяльності українознавчих інституцій у системі вищої освіти Канади (40–90-і рр. ХХ ст.) : дис. ... канд. пед. наук : спец. 13.00.01 – загальна педагогіка та історія педагогіки / Юлія Дмитрівна Заячук. – Львів, 2004. – 220 с.
15. Карась Г. Хронограф музичного життя українського зарубіжжя на сторінках часопису «Екран» (США) : джерелознавчий аспект / Г. Карась // Культура і сучасність : альманах. – К. : Міленіум, 2010. – № 1. – С. 159–165.
16. Капішовський В. Економічно-суспільний та культурний розвиток українського населення в Чехо-Словацькій республіці та його перспективи / В. Капішовський. – Пряшів [Б. в.], 1960. – 240 с.
17. Мельник Л. Музична журналістика: теорія, історія, стратегії. На прикладах із щоденної преси Львова від початків до сьогодення : монографія / Лідія Олександрівна Мельник. – Львів : ЗУКЦ, 2013. – 384 с.
18. Недільський І. «Різдвяна пісенька» / І. Недільський // Веселка. – США. – 1958. – Ч. 1 (41). – С. 11.
19. Нижанківський О. «Поклін Іванові Франкові» / О. Нижанківський // Веселка. – США. – 1956. – Ч. 8 (24). – С. 2.
20. Нижанківський О. «Про маленьке лисенятко» / О. Нижанківський // Веселка. – США. – 1956. – Ч. 8 (24). – С. 14.
21. Ноти до пісні «Гей, на Січі» О. Залеського // Веселка. – США. – 1955. – Ч. 6 (6). – С. 7.
22. Найбільший музика України // Веселка. – США, 1957. – Ч. 10 (38). – С. 10.
23. Наша дума, наша пісня не вмре, не загине! // Веселка. – США. – 1962. – Ч. 10 (98). – С. 6.
24. Обух Л. Типологія освітніх інституцій кобзарського мистецтва українського зарубіжжя (за матеріалами журналу «Бандура») / Людмила Обух // Наукові збірки Львівської національної музичної академії ім. М. В. Лисенка : музикознавчі студії / [Ред.-упор. О. Катрич, А. Душний, Б. Пиц]. – Дрогобич : Посвіт, 2009. – Вип. 21. – С. 49–58.
25. «Ой, перепеличка» / народний мотив опрацював М. Гайворонський // Веселка. – США. – 1962. – Ч. 6–7 (94–95). – С. 21.
26. «Пісенька про журавля» за народними мотивами уложив О. Залеський // Веселка. – США. – 1955. – Ч. 6 (10). – С. 12.
27. Пом'янімо Михайла Гайворонського // Веселка. – США. – 1958. – Ч. 2 (42). – С. 10.
28. Савчук Н. Бандурне мистецтво на сторінках газети «» (США) / Наталія Савчук // Тарас Шевченко і кобзарство : Друга міжнародна науково-практична конференція (у рамках Четвертого міжнародного конгресу світового українства), 23–24 серпня 2013 р. – Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2013. – С. 134–138.

29. У широкий світ // Веселка. – США, 1958. – Ч. 2 (42). – С. 11.
30. Шульгіна В. Музична україніка / В. Д. Шульгіна. – Київ, 2000. – 230 с.
31. Ярославенко Я. «Про маленьке лисенятко» / Я. Ярославенко // Веселка (США). – 1956. – Ч. 8 (24). – С. 14.

78.03 271.4-725(477) «18/19»

Я. Р. ГОРАК

ДО ХАРАКТЕРИСТИКИ ЛЬВІВСЬКОГО ПЕРІОДУ (1922 – 1940) ДІЯЛЬНОСТІ ВОЛОДИМИРА САДОВСЬКОГО

У статті на підставі документального матеріалу та преси створено панораму львівського періоду життя Володимира Садовського, який охоплює 20–30-і роки ХХ ст. Уперше введено в науковий обіг матеріали про діяльність митця у церковно-суспільному житті Галичини – його участь у церковних товариствах («Товариство святого апостола Павла», «Єдність», «Українське Богословське Наукове Товариство»), публікації в їх друкованих органах на богословські та церковно-обрядові теми. Також узагальнено різносторонні контакти В. Садовського з музичним мистецтвом того часу, де він виявив себе як член (а іноді й очільник) музичних товариств, музичний критик, хоровий диригент.

Ключові слова: Володимир Садовський, «Товариство святого апостола Павла», товариство «Єдність», журнал «Богословія», церква Преображення у Львові, Музичне товариство імені М. Лисенка, музична критика, «Українська Драматична школа».

Я. Р. ГОРАК

К ХАРАКТЕРИСТИКЕ ЛЬВОВСКОГО ПЕРИОДА (1922 – 1940) ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ВЛАДИМИРА САДОВСКОГО

В статье на основе документального материала и прессы создана панорама львовского периода жизни Владимира Садовского, который охватывает 20–30-е годы ХХ в. Впервые введены в научный обиход материалы о деятельности В. Садовского в церковно-общественной жизни Галиции – его участие в церковных обществах («Общество святого апостола Павла», «Единство», «Украинское Богословское Научное Общество»), публикации в их печатных изданиях на богословские и церковно-обрядовые темы. Также обобщено разносторонние контакты В. Садовского с музыкальным искусством того времени, где он проявил себя как член (а иногда и руководитель) музыкальных обществ, музыкальный критик и хоровой дирижер.

Ключевые слова: Владимир Садовский, «Общество святого апостола Павла», общество «Единство», «журнал «Богословия», церковь Преображения во Львове, Музыкальное общество имени Н. Лысенко, музыкальная критика, «Украинская Драматическая школа».

Y. R. HORAK

ABOUT THE DESCRIPTION OF LVIV PERIOD (1922 – 1940) IN THE ACTIVITY OF VOLODYMYR SADOVSKYI

In the article, on the basis of documents and press the Lviv period of Volodymyr Sadovskyi's life is shown. This period covers the 20-30's of the XX-th century. The panoramic overview of this period of the artist's life demonstrates us his diverse activity in the sphere of interesting events of artistic and clerical life of Galicia in the first half of the XX-th century.